

இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தில் ஜமால் முகமது கல்லூரி நிறுவனர்களின் பங்களிப்பு
The contribution of the founders of Jamal Mohammad College in the India's freedom struggle

Dr. M. Mohamed Tajdeen

Assistant Professor, PG and Research Department of History, Jamal Momamed College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 020. India.

Abstract

The ‘national consciousness’ gradually conveyed and developed in India during the British rule due to their policies. The economic, political and social transformation resulted in the domination of all classes of Indian people, thus giving rise to widespread dissatisfaction among the masses. The popular uprisings in different parts of the country strengthened the ‘national consciousness’ in their own way, which was ultimately channelized into a national movement. Muslim leadership contributed enormously to divergent phases of the Indian struggle for independence. They played a larger-than-life role and made significant sacrifices in this struggle for independence. This article focuses the contribution of Jamal Mohamed Sahib and Khaja Mian Rowthar in Indian Freedom Struggle.

Keywords: Muslim League, Ahimsa, Satyagraha, Non Cooperation, Round Table Conferences, Kadar, Colonial Rule.

ஆய்வச்சருக்கம்

இந்திய விடுதலை இயக்கம் என்பது இந்தியாவில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக நீடித்த ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியையும் அதனை தொடர்ந்து வந்த ஆங்கில அரசின் ஆட்சியையும் முடிவுக்கு கொண்டு வரும் நோக்கில் தேசிய அளவிலும் பிராந்திய அளவிலும் நிகழ்ந்த கலகங்கள் அகிம்சை வழி போராட்டங்கள் முதலிய பல்வேறு நிகழ்வுகளை குறிக்கும் ஒரு பரந்தபட்ட வரலாறு ஆகும். இவ்வியக்கம் இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேய அரசை விலக்கி அங்கே சுதந்திர அரசை ஏற்படுத்தி சுய ஆட்சியை நிர்மாணிப்பது முதலிய பல்வேறு நோக்கங்களை உள்ளடக்கி இருந்தது. இந்திய விடுதலை போராட்டம் என்பது இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து வகுப்புகள் மற்றும் சமூகத்தில் உள்ள ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் பங்களிப்புகள் மற்றும் தியாகங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு நீண்ட நெடிய வரலாறாகும். இந்தியாவில் இருந்த மாநிலங்கள் அனைத்திலும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான போராட்டம் மக்களின் ஆதரவோடு முனைப்புடன் நடைபெற்று வந்தது. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரே மாதிரியான எதிர்ப்புகளும் அடக்கமுறைகளும் இருந்த போதிலும் தென்னிந்திய போராட்டம் சற்று வேறுபட்டிருந்தது. தமிழக முஸ்லிம்கள் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் பல்வேறு அரசியல் சிக்கல்களுக்கு உட்பட்ட போதிலும் அவர்களது தேசிய உணர்வு சிறப்பு மிக்கதாக இருந்தது. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இல்லாமியத்தலைவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தினை பிற சமூகத் தலைவர்களுடன் இணைந்து வழிநடத்தினர். அவர்களுள் திருச்சி மாநகரைச் சேர்ந்த ஜமால் முகமது சாகிப் மற்றும் காஜாமியான் ராவுத்தர் முக்கியமானவர்கள் ஆவர்.

திறவுச் சொற்கள்: முஸ்லிம் லீக் - அகிம்சை - சுதந்திரகரம் - ஒத்துழையாமை - கதர் - வட்டமேஜை மாநாடு - காலனி ஆட்சி

இந்திய விடுதலைப் போரில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் தனது சக்திக்கு ஏற்ப பங்காற்றியுள்ளன. தமிழகம் தனக்குள்ள வாய்ப்பினை பயன்படுத்தி தனது பங்கினை குறைவற்றுச் செலுத்தியுள்ளது. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்கு பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். விஜயநகரதீ மதுரை சுல்தானிய மற்றும் மராத்திய மேலாதிக்கங்களை அந்திய ஆதிக்கமாக கருதாத் தமிழ்நாடுஇ ஆங்கிலேய ஆட்சிகெதிரான போராட்டத்தில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டது.¹ புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலேயே தென்னிந்திய கிளர்ச்சி 1800-01)க்குத் தோற்றுவாயாக தமிழகம் திகழ்ந்தது. வேலூர் கிளர்ச்சியில் (1806) தமிழ்நாட்டுப் படைவீரர்கள் துணிவுடன் போராட்டார்கள். ஆயினும் அவ்விரு துவக்க கால ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்பு போராட்டங்கள் முறியடிக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் உரிமை உணர்வும் விடுதலை வேட்கையும் பெற்ற மக்கள் தலைவர்கள் தலைமையில் அரசியல் சாந்த அமைப்புகளை ஏற்படுத்தினர்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பும் தியாக உணர்வும் மக்கத்தான்தாகும். ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து போராடுவதற்கான முயற்சிகளை தலைமை தாங்கிய தலைவர்களின் பட்டியலில் இஸ்லாமிய தலைவர்களின் பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. 1757-ல் நடைபெற்ற பிளாசிப்போரில் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து போரிட்டு மதிந்த நவாப் சிராஜ் உத் தவலாஇ தென்னிந்தியாவில் 1799-ல் நடைபெற்ற மைசூர் போரில் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்து போர்களத்தில் மதிந்த திப்பு சல்தான் என இஸ்லாமிய தலைவர்களின் தீர்ம் குறிப்பிடத்தகுந்தது. 1857-ல் நடைபெற்ற சிப்பாய் கலகத்தில் பெரும்பான்மை மக்களின் புரட்சியை தலைமையேற்றி நடத்தியவர் முகாலய பேரரசர் இரண்டாம் பகதூர் ஆவார். இந்திய விடுதலை போராட்டத்தை காந்தியாடிகள் தலைமையேற்றுகிற மக்கள் இயக்கமாக மாற்றிக் கூடிய சத்தியம்-அகிமிசை ஆகிய நடைமுறைகளை கடைபிடித்து போராடி வெற்றி கண்டார் உலகின் மிகப் பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி கண்ட பெருமையும் இந்தியாவிற்கு உண்டு.

காஜாமியான் ராவுத்தர்

திருச்சி மாநகரில் இஸ்லாமியர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பாலக்கரை பகுதியில் காஜாமியான் ராவுத்தர் அவர்கள் நடுமுகமது மியான் ராவுத்தர் அவர்களின் மகனாக 1880-ம் ஆண்டு பிறந்தார். சென்னை கிறித்தவு கல்லூரி உயர் துவக்கப்பள்ளியில் 5-ம் வகுப்பு படிப்போடு இவரது பள்ளிப்படிப்பு நின்று போனது. திருச்சி வந்து தனது முயற்சியால் தமிழ் உருது ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்றார்.இது இவரது பிற்கால வாழ்வு நடைமுறைக்கு உதவியாக இருந்தது. திருச்சியில் ஒரு பெரும் தொழில் அதிபரானார். தனது தொழிலில் பல நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் புகுத்தினார். இந்தியா முழுவதும் உப்புத்தோல் கொள்முதல் நிலையங்கள் 80 மையங்களில் செய்யப்பட்டன. இவரது திருச்சி தொழிற்சாலை சுமார் 20 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்திருந்தது. சுமார் 450 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். உப்புத்தோலும் இவரது தொழிற்சாலையில் தயாரான பதனிடப்பட்டத் தோலும் பெருமளவிற்கு ஏற்றுமதியானது. இங்கிலாந்தில் “H-Donnar” என்னும் இருக்குமதி நிறுவனம் இவர்களது தொழிற்க்கூட்டாளியாக இருந்தது. இவ்விரு நிறுவனங்களும் இணைந்து விற்பனை செய்த தோல் “ர்னுஆே”என்ற வணிக முத்திரை (வசயனந் ஆயசம) பெற்று நல்ல வரவேற்பு பெற்றது. ஆட்டுத்தோல் பதனிடுவதில் புதிய தொழில் நுடபங்களுடன் வண்ணம் சேர்த்து மெருகூட்டியதால் இவர்களது தயாரிப்புகளுக்கு உலகச்சந்தையில் நல்ல விலை கிடைத்தது. சித்த யூனானி வைத்திய முறையிலும் இவர் தேர்ச்சியுற்றுத் தமக்கு தாமே மருந்துவும் செய்து கொண்டதோடு தாம் செய்த மருந்துகளை ஏழைகளுக்கும் இலவசமாக வழங்கி வந்தார்.²

இந்திய சுதந்திரப்போராட்டம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தகாலம் அது. திருச்சி மாவட்டத்தில் 1920-21-ல் கிளாபத் இயக்கம் மிக தீவிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. திருச்சியை சேர்ந்த பல முன்னித் தலைவர்கள் இந்த தேசிய பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்தி கொண்டனர். இதில் காஜாமியான் ராவுத்தரும் இணைந்து கொண்டார். திருச்சியில் வு.ஞ.ஞ. ராஜன் இந்த இயக்கத்தில் முன்னிலையில் இருந்தார். 17-08-1920ல் அண்ணல் காந்திஜி திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வருகை தந்தார். இவருடன் மௌலானா சவுக்கத் அலி உடன் வந்திருந்தார். திருச்சியில் சௌக் மைதானத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் காந்திஜி உரையாற்றினார். இதனை முன்னின்று நடத்தியவர்களுள் காஜாமியான் ராவுத்தர் ஐ ஜமால் முகமது கலிபுல்லா முகமது இப்ராஹிம் சையது முர்தசா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்திய சுதந்திரப்போராட்டத்திற்கு முஸ்லீம் மக்களின் ஆதரவு இதன் மூலம் வெளிப்பட்டது. சுதந்திர போராட்ட நிதிக்கும் காஜாமியான் ராவுத்தர் தனது பங்களிப்பை அளித்துள்ளார்.³

சுதந்திரப்போராட்டத்தில் அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக சுதேசிப் பொருட்களும் அவற்றின் பயன்பாடும் வலியுறுத்தப்பட்டன. கைத்தறியில் நெய்யப்பட்ட கதர் துணியினை மக்கள் அனைவரும் பயன்படுத்த வேண்டுமென தேசிய தலைவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். நாடெங்கும் கதர் துணி தயாரிக்கும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1928-ம் ஆண்டில் காஜாயியான் ராவுத்தர் கருப் பகுதியிலிருந்த நலிந்த நெசவாளர் குடும்பங்களை திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அழைத்து வந்து இன்றைய ஜமால் முகமது கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள பகுதியில் குடி அமர்த்தி நெசவாளர் குடியிருப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். துணி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தென்னார் (இன்றைய அண்ணா நகர்) பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தனது சொந்த செலவில் ரூ 50000 மதிப்பில் கதர் தயாரிக்கும் தொழிற்கூடத்தை நிறுவினார். இதில் தயாரான கதர் துணிகள் மக்களுக்கு மிக குறைந்க

விலையில் வழங்கப்பட்டது. இதில் காஜாமியான் ராவுத்தருக்கு பெரும் பொருள் இழப்பு ஏற்பட்டாலும் கேசிய நலனை கருத்தில் கொண்டு அவர் அதனை பெரிதுபடுத்தவில்லை. எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக தனது மேற்பார்வையில் நடைபெற்ற மஜலீஸ் உலமா அரபிக்கல்லூரி நிறுவனத்தில் பயிலும் மூஸ்லீம் மாணவர்களுக்கு கதர் கைத்தறி தொழிலை கற்றுக்கொடுத்தார். காஜாமியான் ராவுத்தர் செல்வந்தராயினும் மிகவும் எனிமையானவர். சாதிமத வேறுபாடு இன்றி அனைவரின் அன்பிற்கும் ஏற்றவராக இருந்தார். திருச்சிராப்பள்ளியில் தமிழ்நாடு விளங்கிய கி.ஆ.பெ. விஸ்வாநாதன் காஜாமியானின் உற்ற நண்பராக விளங்கினார்.⁴

பொன்னும் புகழும் சேரச்சேர அவையனைத்தையும் தனக்கு மட்டும் சொந்தமாக்கி கொள்ளாமல் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கும் வழங்கினார். ஒரே நேரத்தில் சிறந்த தொழில் அதிபராகவும் மார்க்கப் பற்று மிகுந்த மேதையாகவும் தேசியவாதியாகவும் கொடையாளியாகவும் விளங்கிய காஜாமியான் ராவுத்தர் அவர்கள் தனது 74-வது வயதில் 14-11-1954 அன்று காலமானார்.

ஜமால் முகமது

ஜமால் முகமது அவர்கள் 1882-ம் ஆண்டு பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே கல்வியில் ஆர்வம் மிக்கவராக விளங்கிய ஜமால் முகமது அவர்கள் உலக வரலாற்றை தெரிந்து கொள்ளும் நோக்குடன் வரலாறு தலைவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு அறிவியல் சம்பந்தமான நூட்களை கற்று தேர்ந்தார். மேலும் ஆங்கில இதழ்களை தவறாமல் படிப்பதையும் வழக்கமாக கொண்டிருந்தார். 1910-ம் ஆண்டு தனது 28-ம் வயதில் உலக நாடுகளான எகிப்து இத்தாலியே ரோமதி பிரான்ஸில் இங்கிலாந்து ஜெர்மனியே துருக்கி போன்ற நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்டார். தனது குடும்பத் தோல்வர்த்தக் தொழில் முன்னேற்றும் காணவும் அதிக அளவில் தோல் ஏற்றுமதி செய்வதுமே இந்த சுற்றுப்பயணத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. இந்த பயணத்தின் போது துருக்கி நாட்டின் தலைநகர் காண்ஸ்டாண்டினோபிலில் இருந்து இஸ்லாமிய மதத்தின் தலைவராக கருதப்பட்ட கூர்கள் இஸ்லாம் அவர்களை சந்தித்து அரபி கல்வி நிறுவனங்களில் பொதுக்கல்வியையும் சேர்த்து கற்பிப்பது குறித்து கேட்டறிந்தார். அரபிக்கல்வி நிறுவனங்களில் பொதுக்கல்வி கற்பிப்பது ஏற்படுத்தியதே எனவும் இதற்கு தடை ஏதும் இல்லை என்ற கருத்தும் எழுத்து மூலம் பெறப்பட்டது.

1911-ல் தாயகம் திரும்பிய ஜமால் முகமது அவர்கள் தனது தந்தையாரால் நிறுவப்பட்ட ஜமாலியா அரபிக்கல்லூரியினை திறம்பத் நடத்தினார். இஸ்லாமிய பாடங்களோடு பொதுக் கல்வி பாடங்களையும் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அக்காலத்தில் சென்னை நகரில் வாழ்ந்த செல்வந்தர்கள் மற்றும் அனைத்து தரப்பு மக்களின் நன்மதிப்பை பெற்றவராக ஜமால் முகமது விளங்கினார்கள். தேசியத்தலைவர்கள் மற்றும் கற்றிலிந்தவர்களை ஜமாலியா அரபிக்கல்லூரியின் விடுதிக்கு அழைத்து வந்து அவர்களது சொற்பொழுகைகள் மூலம் இளைய தலைமுறைக்கு நல்வழி காட்டினார். ஜமால் முகமது அவர்கள் அன்றைய அரசியலிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். காங்கிரஸ் நடத்திய போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து தேசியவாதியாக விளங்கினார். அதே நேரத்தில் மூஸ்லிம் லீக் கட்சியிலும் தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

இவர் இந்திய சட்டசபையின் உறுப்பினராக இருந்த பொழுது இந்திய ரூபாயின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டது. ஆதனை எதிர்த்து கடும் போராட்டம் நடத்தினார். அகில இந்திய வாணிப மன்றத்தை நிறுவியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். 1931-ல் அதன் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இங்கிலாந்தின் காலனி ஆட்சியிலிருந்த இந்தியாவின் பிரச்சினைகளுக்கு தீவு காணும் பொருட்டு இந்திய அரசியல் தலைவர்களையும் மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் பல்வேறு இயக்கம் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்துப் பேச முடிவு செய்தது. இங்கலாந்து அரசால் வட்ட மேஜை மாநாடுகள் நடத்தப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது. 1930-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது வட்ட மேஜை மாநாட்டில் ஜமால் முகமது கலந்து கொண்டார்.⁵ இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மற்றும் இந்திய தேசீய லீக் ஆகிய இரு கட்சிகளில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தாலும் இவர் தென்னிந்திய வர்த்தக சபையின் சார்பாக கலந்த கொண்டார். ஜமால் முகமது அவர்கள் தனது இரண்டாவது மகன் ஜமாலுதீனையும் ஸன்டனுக்கு உடன் அழைத்துச் சென்றிருந்தார். இந்த மாநாட்டில் ஜமால் முகமது சிறப்பாக உரையாற்றினார். அங்கு அவர் ஆற்றிய உரை அனைவரையும் கவர்ந்தது. “நாங்கள் இங்கிலாந்து நாட்டு அரசின் மீது புதிய நம்பிக்கையோடு வந்துள்ளோம். இந்திய மக்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளிலே வணிகர்கள் இ தொழிலாளர்கள் ஆவர். இவர்கள் அரசியல் அதிகாரம் பெற மத்திய சட்டசபையில் கூடுதலான பொறுப்புகளும்

மாநிலத்தில் தன்னாட்சி உரிமையும் வழங்கப்பட வேண்டும் இந்திய நாட்டு இயங்கை வளங்களை இந்திய மக்களின் வளர்ச்சிக்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவில் வணிகம் செய்யும் ஆங்கிலேயர்களை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அவர்களது பொருளாதார சுரண்டலை எதிர்க்கிறோம். இந்தியாவின் பொருளாதாரம் மிகவும் சிதைந்திருக்கின்றது". இவரது இந்த பேச்சு அனைத்து தரப்பினரையும் ஈர்த்தது. இந்த மாநாட்டிற்கு காந்தியடிகளும் வந்திருந்தார். காந்தியடிகளையும் பிற தலைவர்களையும் சந்தித்துஇ நாட்டில் மக்களிடையே நிலவி வந்த மதப்பிரச்சினைகளை போக்குவது குறித்து பேசினார். இதற்கு தீவு காண அனைத்து தரப்பினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினார். இந்து முஸ்லிம் ஒன்றுமைக்காக பாடுபட்டு வந்த இவர் ஸண்டனில் காந்திஜி-ஆகாகான்⁶ சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்து ஆகாகான் தங்கி இருந்த ரிட்ஸ் விடுதிக்கு காந்திஜியை அழைத்துச் சென்றார். அங்கு உரையாடிய காந்திஜி "நான் வெற்று காகிதத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுத் தருகிறேன். இந்து முஸ்லிம் ஒன்றுமை பற்றி நீங்களும் ஜமால் முகம்மதும் என்ன முடிவு செய்கிறீர்களோ அது எனக்குச் சம்மதம்" என்று ஆகாகானிடம் கூறினார் காந்திஜி.⁷ இங்கிலாந்து நாட்டின் பிரதம மந்திரியையும் பிற அமைச்சர்களையும் சந்தித்து இந்தியாவின் பொருளாதாரம் அரசியல் குறித்து பேசினார்.

சுதந்திரப்போராட்டங்களில் பங்கெடுத்து கொண்ட ஜமால் முகமது அவர்கள் காந்திஜியை சந்தித்தார். சுதந்திரப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கான நிதியாக நிரப்பப்படாத காசோலையைக் கொடுத்து விரும்பும் தொகையை தாங்களே நிரப்பிக் கொள்ளுக்கள் என்று ஜமால் முகமது கூறினார். அதற்கு காந்திஜி எனது நண்பர் பிர்லா கூட இவ்வாறு செய்தில்லை என்று ஆச்சரியப்பட்டார். கிலாபத் இயக்கத்திற்காக இராஜாஜி மற்றும் மௌலானா சவுக்கத் அலி ஆகியோர் ஜமால் முகமதுவை சந்தித்து நிதி கேட்ட போது நிரப்பப்படாத காசோலையை கொடுத்தார். அப்போது இராஜாஜி அவர்கள் 20இ000 நிரப்பிக் கொண்டார்கள். இந்நிகழ்ச்சியை இராஜாஜியின் பேரன் இராஜ் மோகன் காந்தி பிறகாலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1920-30 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டு அரசியல் களத்தில் இருந்த முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவராக ஜமால் முகமது விளங்கினார். சென்னை மாகாண முஸ்லிம் லீகின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் தொய்வு ஏற்பட்டது. இக்கட்சிக்கு புத்துயிர் அளிக்கும் முயற்சியில் ஜமால் முகமது தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி கொண்டார். 1930-ம் ஆண்டு அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக்கின் சென்னை மாகாணத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.⁸ அதுவரை கட்சி மேல்குடி மக்களின் அமைப்பாக இருந்தது. எனவே கட்சியை பாமர மக்களிடம் எடுத்து செல்லும் நடவடிக்கையாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கட்சியின் கிளைகள் தொடங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1940-ல் மாகாணம் முழுவதும் சுமார் 200 கிளைகளில் 50000 உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். முஸ்லிம் லீக் என்ற கட்சியை சென்னை மாகாணத்தில் ஒரு பெரும் இயக்கமாக மாற்றிய பெருமை ஜமால் முகமதுவையே சாரும்.

சென்னை மெள்ளட்ட ரோடில் இருந்த கவர்ன்மெண்ட் முகமடன் கலவூரியை (இப்பொழுது அது காயிதெ மில்லத் மக்களிர் கல்லூரி) அரசாங்கம் மூடிவிட மூடிவு செய்த பொழுது இவர் அரசாங்கத்துடன் வாதிட்டு அது நிலை பெற வழி வகை செய்தார். 1940-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் முஸ்லிம் லீக்கின் அரசியல் போக்கில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.⁹ ஜமால் முகமது தீவிர அரசியலில் இருந்து விலகியதோடு மாநில முஸ்லிம் லீக் தலைவர் பொறுப்பிலிருந்தும் விலகினார். இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரிவினையை¹⁰ ஆதரிக்காத தேசியவாத முஸ்லிமாகவே ஜமால் முகமது விளங்கினார். இந்து-முஸ்லிம்களின் ஒன்றுமையை வலியுறுத்தி வந்தார். ஜமால் முகமது அவர்கள் 7-11-1949 ஆண்டு இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார்கள்.

இந்திய சுதந்திரத்தின் முன்னும் பின்னும் இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய சமுதாயமாக இஸ்லாமிய சமுதாயம் விளங்குகிறது. இந்திய முஸ்லிம்களின் சுதந்திரப் போராட்டப் பங்களிப்பு என்பது ஏனைய இன மக்களின் பங்களிப்பை விட எந்த வகையிலும் குறைந்தது அல்ல. 1857-ம் ஆண்டு எழுசிக்கு முன்பே இந்திய முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். 1885-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தொடங்கப்பட்ட போது அதில் உலமாக்கஞம் இஸ்லாமிய சமூகத் தலைவர்களும் அறிஞர்களும் பெருமளவில் இணைந்தனர். இந்தியாவில் இருந்த மாநிலங்கள் அனைத்திலும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான போராட்டம் மக்களின் ஆதரவோடு முனைப்புடன் நடைபெற்று வந்தது. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரே மாதிரியான எதிர்ப்புகளும் அடக்குமுறைகளும் இருந்த போதிலும் தென்னிந்தியாவில் சுற்று வேறுபட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் இந்தியாவின் ஒரு

பகுதியாக இருந்த சென்னை இராஜதானியில் தற்போதைய தமிழ்நாடு அமைந்திருந்தது. 1920-ல் தற்போதைய ஆந்திர பிரதேசம், தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகத்தின் தென்பகுதிகள் ஆகியவை இதில் அடங்கி இருந்தன. இவற்றில் பல சுதேச சமஸ்தானங்களும் இருந்தன. இராஜதானியில் தமிழ் பேசும் மக்கள் கொண்ட பகுதி 1957-ல் சென்னை மாகாணம் என பிரிக்கப்பட்டது.

தமிழக முஸ்லிம்கள் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் பல்வேறு அரசியல் சிக்கல்களுக்கு உட்பட்ட போதிலும் அவர்களது தேசிய உணர்வு சிறுப்பு மிக்கதாக இருந்தது. அவர்கள் இந்தியச் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதையே விரும்பினார்கள். தங்களது பராம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை நன்கு உணர்ந்திருந்த தமிழக முஸ்லிம்கள் தமிழகத்தில் இருந்த பிற சமூகத்தினருடன் இணைந்து சமூக ஒற்றுமை உணர்வை வெளிப்படுத்தினர். கல்வி அரசியல் சமயம் என பல துறைகளிலும் ஆளுமை செலுத்திய காஜாமியான் ராவுத்தர் மற்றும் ஜமால் முகமது அவர்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் தேசிய உணர்வோடு பங்கெடுத்து வரலாற்றில் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளனர்.

அடிக்குறிப்புகள்

- ¹ வெங்கடேசன் ரூ சுந்திரபிரபுடு இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு வி.சி பதிப்பகம் இராஜபாளையம், 2016, ப.364.
- ² அப்துல் ரஹ்ம் இஸ்லாமியக கலைக்களஞ்சியம் மூன்றாம் பாகம் யுனிவர்ஸல் பதிப்பகம் 2006 ப.176.
- ³ நிறுவன் நாள் விழா சிறுப்பு மல் 2018, ப.50.
- ⁴ ராஜா முகமது இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தமிழக முஸ்லிம்கள் ஜமால் முகமது கல்லூரி 2019 ப.197
- ⁵ Nilkan Perumal, Jamal Mahomed, A Biographical Record, 2005, Tiruchirappalli, p. 36.
- ⁶ அகில இந்திய முஸ்லிம் வீக்கின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும் அதன் முதல் நிர்ந்தரத் தலைவராகவும் இருந்தார். இவரது குறிக்கோள் முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றமும் இந்தியாவில் முஸ்லிம் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தவுடைக்கும்.
- ⁷ அப்துல் ரஹ்ம் இஸ்லாமியக கலைக்களஞ்சியம் நான்காம் பாகம் யுனிவர்ஸல் பதிப்பகம் 2006 ப. 495.
- ⁸ More, J.B.P., The Political Evolution of Muslims in Tamilnadu and Madras 1930-1947, Orient Longman, 1997. p. 122.
- ⁹ பிபன் சுந்திரா நவீன கால இந்தியா நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2019, ப.400.
- ¹⁰ Sourin Choudhuri, How India Won Freedom, S.Chand & Company Ltd, New Delhi, 1987, p. 134.